

**Чернігівська державна обласна
універсальна наукова бібліотека
ім. В.Г. Короленка**

Станіслав Гаврилович

МАРИНЧИК

(Рекомендаційний покажчик)

Чернігів
2003

ББК 91.9:83

М 26

Складачі: Л.С. Вакуленко, Л.В. Студьонова.

Редактор: І.Я. Каганова.

Відп. за вип.: П.В. Грищенко.

Комп'ютерний набір: Д.М. Дев'ять.

Ризограф Чернігівської ОУНБ ім. В.Г. Короленка.

Тираж 200

ПЕРЕДМОВА

Станіслав Гаврилович Маринчик народився 25 липня 1937 року в м. Ічні. Історія його родини дуже цікава. Ще у 19-му столітті жив у Ічні підрядник Федір Маринчик. Сини його Олексій та Костянтин успадкували батькову професію: будували школи, будинки, церкви. Один із синів, Олексій, одружився з рідною тіткою відомого українського поета Василя Чумака. Другий, Костянтин, який доводиться рідним дідом Станіславу Гавриловичу, узяв собі за дружину Варвару Задимидько з давнього козацького роду.

З роду Задимидьків вийшло багато відомих в Україні людей. Серед них народний артист України, лауреат Національної премії ім. Т.Шевченка Валерій Буймистер.

Середню освіту Станіслав здобув у школі №1 рідного міста, а фах кіномеханіка придбав у спеціальній республіканській школі міста Харкова. Потім працював кіномеханіком в Ічнянському кінотеатрі.

З ранньої юності С.Г. Маринчик займався літературною творчістю. Але розумів, що необхідна відповідна освіта. Однак родина не могла забезпечити переїзд юнака до іншого міста для навчання у вузі. Тому, працюючи кіномеханіком, Станіслав Гаврилович здав іспити на заочне відділення філологічного факультету Ніжинського педінституту ім. М.В. Гоголя. Надалі майбутній прозаїк переїхав до російського міста Белгорода, де і завершив своє філологічне навчання у місцевому педвузі.

Працював старшим електриком електромережі та підстанцій на Белгородському вітамінному комбінаті, а потім за таким же фахом на Чернігівському комбінаті синтетичного волокна.

На початку 60-х років при обласній газеті «Деснянська правда» відбувалися заняття літературної студії. Станіслав Маринчик деякий час відвідував їх.

Творчий ентузіазм молодого людини помітили і запропонували Станіславу Гавриловичу очолити Чернігівський районний Будинок культури. То були нелегкі часи. Бракувало обладнаного помешкання. Будинок культури переїздив з місця на місце. Однак молодий директор робив все від нього залежне, аби художня самодіяльність Чернігівського району не пасла задніх. Сам же він захопився створенням народної кіностудії. Станіслав Маринчик керував районною фільмотекою навчального кіно. У Ніжині, куди його пізніше запросили на викладацьку роботу в училищі культури і мистецтва, він очолив районну дирекцію кіновідеомережі.

Наприкінці 1970 року Станіслав Гаврилович повернувся до рідної Ічні, оспіваної Степаном Васильченком, Анатолієм Дрофанем і Григорієм Ковалем. Мальовничі краєвиди, талановиті селяни, народні майстри і музики окрилили душу Маринчика. Спілкуючись із земляками, він зрозумів, що кожний з них – історична віха, гідна того, аби увічнити її на кінострічці. У Станіслава Гавриловича знайшлися однопумці, з якими він заснував дві аматорські кіностудії «Сівач» та «Заспів», удостоєні згодом почесного звання «Народний самодіяльний колектив».

Обдарований режисер створив чимало кінопортретів земляків. Кінострічки Станіслава Маринчика стали лауреатами, призерами та дипломантами республіканських, всесоюзних і міжнародних конкурсів та кінофестивалів народної творчості. А кінооповідь «Людина і дерево» про легендарного різьбяр А.Г. Штепу із с.Сваричівка Ічнянського району визнано хрестоматійним фільмом вітчизняного аматорського кінематографа.

Станіслав Маринчик навчився лаконічно й образно писати сценарії для своїх майбутніх фільмів. Звичайно, не всі вони були реалізовані автором. Такі кіносценарії згодом стали основою для написання поезій, оповідань і романів.

Для прихильників кінотворчості Станіслава Маринчика повною несподіванкою став вихід у світ 1995 р. його першої книжки «Біле латаття», за яку був удостоєний звання лауреата обласної літературної премії ім.М.Коцюбинського. У 1996 році Станіслава Гавриловича прийнято до Національної Спілки письменників України.

Сьогодні він визнаний український прозаїк, автор двотомника творів, до якого увійшли романи «Квітка папороті», «Днів і ночей таємниці», повісті «Полустанок смерті», «У нас в Озерах», оповідання «Якось по війні ...», «Срібний мерседес», «Хрест милосердя». Видання здійснене 2001 року. А в 2002 році письменник представив читацькому загалу свій новий роман «Срібне весілля».

Прозовим творам Станіслава Маринчика притаманні кінематографічна образність, захоплюючі сюжети, скупість художніх засобів, що дає можливість авторові перенести зображення

із зовнішніх подій у сферу свідомості. Портрети людей і картини природи, відтворені в романах, не залишають читачів байдужими.

Станіслав Маринчик є автором численних публікацій краєзнавчого спрямування. Композитори Микола Збарацький, Іван Синиця, Любов Карпенко, Світлана Целева на вірші Станіслава Маринчика написали пісні, які виконуються й народними артистами України Валерієм Буймистером та Валентиною Пархоменко.

Упродовж тринадцяти років Станіслав Гаврилович обирався головою правління Ічнянської районної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури. За його активної участі в Ічні були споруджені пам'ятники видатним землякам, класикам української літератури Степанові Васильченкові та Василеві Чумаку, видатному скульпторові Іванові Мартосу (автор пам'ятника Мініну і Пожарському в Москві). Багато клопотався про збереження будинку в с. Іржавець Ічнянського району, де народився і жив класик української музичної культури Левко Ревуцький. Згодом тут було відкрито його музей-садибу. Станіслав Маринчик – один з ініціаторів та організаторів встановлення на головному корпусі НДПУ ім.М.В. Гоголя меморіальних дошок випускникам вузу – письменникам Юрію Збанацькому та Євгену Гуцалу.

Подвижницька діяльність Станіслава Маринчика на ниві культури і красного письменства відзначена званнями – відмінник освіти України, почесний член Українського товариства охорони пам'яток історії та культури, заслужений працівник культури України, відмінник кінематографії СРСР. Недарма Станіслава Гавриловича називають одним із фундаторів аматорського кінематографу в Україні.

Рекомендаційний покажчик «СТАНІСЛАВ ГАВРИЛОВИЧ МАРИНЧИК» має на меті представити читацькому загалові перелік творів письменника різних жанрів і статті про його життєвий і творчий шлях. Посібник складається із таких розділів:

- **Твори С.Г. Маринчика**
- Окремі видання
- Твори С.Г. Маринчика в часописах
 - Проза;
 - Поезія;
- Статті краєзнавчої тематики
- **Статті про життя і творчість С.Г. Маринчика**
- С.Г. Маринчик – режисер народної кіностудії;
- Пісні та романи на вірші С.Г. Маринчика;
- **Допоміжні покажчики**
- Іменний покажчик;
- Географічний покажчик.

Розташування матеріалу в середині розділів – у прямій хронології, а в підрозділі «Статті краєзнавчої тематики» - за алфавітом персоналій. Книги і статті частково проанотовані. Добір матеріалу завершено 15 листопада 2002 року. Бібліографічний опис здійснено у відповідності з діючими стандартами.

Посібник розрахований на всіх, хто цікавиться літературним краєзнавством.

ТВОРИ С.Г. МАРИНЧИКА

ОКРЕМІ ВИДАННЯ

1. БІЛЕ ЛАТАТТЯ: Повісті, оповідання, вірші, кіносценарії. – Чернігів: РВВ, 1995.– 199с.
Рец.: Каганов Ю. Хто ясно мислить //Ніжин. вісн. – 1995. – 20трав.
Вереня Н. Вдалих дебют //Сіверян. літопис. – 1995. - №6.– С.101-102.
Ющенко О. З любов'ю до людей і квітів //Ніжин. вісн. – 1995.– 29листоп.; Трудова слава. – 1996. – 5черв.
Ющенко О. Прочитаймо школярам //Освіта (Київ). – 1996. – 20берез. – С.15.
2. ТВОРИ: У 2-х т.: [Проза]. – Чернігів, 2001.-
Т. 1. Полустанок смерті: Повесть. Квітка папороті: Кінороман. – 254 с.
Т. 2. У нас, в Озерах: Кіноповість. Днів і ночей таємниці: Роман. Оповідання. – 217 с.

- Рец.: Сидоренко В. Гідне поповнення //Десн. правда. – 2002. – 13квіт.
Горлач Л. Папороть таланту //Отчий поріг (Київ). – 2002. - №4(квіт.). – С.7.
Зубко Л. За слово сердечне, душевне: [Про роман “Днів і ночей таємниці”] //Черніг. вісн. – 1999. – 4груд.
Бурма О. Душа людської таємниці //Трудова слава. – 2000. – 15січ.
Голець В. Твір полюбився читачам //Черніг. вісн. – 2000. – 20січ.
Адаменко М. Майстер сюжету і характеру //Черніг. вісн. – 2000. – 20січ.
Буденний В. З тяжіння до завершеності //Літ. Чернігів. – 2000. - №15. – С.131-132.
Палагута Т. Наш славний земляк: [Про кінороман “Квітка папороті”] //Трудова слава. – 2001. – 8 груд.
3. СРІБНЕ весілля: Роман. – Чернігів: Черніг. обереги, 2002. – 195 с., 1 л. портр.
Рец.: Галіч В. Правдиво про життя сільських людей //Трудова слава. – 2002. – 31 серп.
Сапон В. Подружньої зради не сталося, але роман відбувся //Десн. правда. – 2002. – 21 верес.

ТВОРИ С.Г. МАРИНЧИКА В ЧАСОПИСАХ

ПРОЗА

4. РУКАВИЧКИ //Трудова слава (Ічня). – 1971. – 27січ.
5. ПАРТИЗАНСЬКА пам'ять //Сіл. вісті (Київ). – 1971. – 15січ.
6. ЯЛИНКОВА гілочка //Трудова слава. – 1972. – 15січ.
7. ВИШНЕВИЙ цвіт //Десн. правда. – 1996. – 8трав.
8. БАБИНЕ літо //Літ. Україна (Київ). – 1996. – 8серп.
9. ЛЕТІЛИ журавлі //Десн. правда. – 1996. – 26верес.
10. ОПОВІДЬ про мого кума //Трудова слава. – 1998. – 14жовт.
11. ХРЕСТ милосердя //Літ. Україна. – 2001. – 13груд. – С.4.
12. ХРЕСТ милосердя //Десн. правда. – 2002. – 5січ.
13. СРІБНИЙ мерседес //Молодь України (Київ). – 2002. – 26лют.
14. ЯКОСЬ по війні //Десн. правда. – 2002. – 8трав.

ПОЕЗІЯ

15. ПЕРШЕ побачення //Десн. правда. – 1968. – 21січ.
16. Я ВКЛОНЯЮСЬ тобі //Шляхом комунізму (Чернігів). – 1968. – 23берез.
17. НАДВЕЧІР'Я //Шляхом комунізму. – 1968. – 13квіт.
18. ЗАМРІЯВСЬ я ... //Шляхом комунізму. – 1968. – 22черв.
19. ДУША співає, серце не вгава //Черніг. вісн. – 1999. – 17берез.
20. БРАТОВІ. Герб Ічні. Не рвіть від коханих листів //Трудова слава. – 1999. – 17квіт.
21. ДИТИНСТВО //Черніг. вісн. – 1999. – 26трав.

СТАТТІ КРАЄЗНАВЧОЇ ТЕМАТИКИ

22. НЕ заростуть стежки //Десн. правда. – 1978. – 16трав.
Пам'ятні місця Ічнянщини.
23. ДЕСЯТА муза на Ічнянщині //Трудова слава. – 1990. – 25серп.
Зародження кіномистецтва в районі.
24. СВЯТО наймолодшої музи //Трудова слава. – 1991. – 24серп.
День кіно на Ічнянщині.
25. “ДЕСЯТА МУЗА” на Ніжинщині //Ніжин. вісн. – 1992. – 26серп.
Кіномистецтво.

26. НАЙМОЛОДШІЙ музи – 100 років //Трудова слава. – 1995. – 27груд.; Ніжин. вісн. – 1995. – 27груд.

Зародження кіномистецтва в Ічнян. та Ніжин. р-нах.

27. БЕРЕЖІТЬ історію рідної землі //Трудова слава. – 1998. – 6січ., 14січ., 17січ.

До історії спорудження на Ічнянщині пам'ятників видатним діячам літ. та мистецтва.

28. З ІСТОРІЇ зародження кіноаматорства на Ічнянщині //Трудова слава. – 1998. – 10черв., 15лип., 31жовт.

29. МАРИНЧИК С. І стала Туркенівка Южне /Розмову зап. А. Туркєня //Журналіст України. – 2001. - №6. – С.48-50.

Топоніміка Ічнян. р-ну.

30. З ДУМКОЮ про майбутнє //Трудова слава. – 2002. – 15черв., 22черв.

Трудові будні колективу Ічнян. спиртзаводу.

31. ВІД рідного порога – до вершини мистецтва //Десн. правда. – 2001. – 14квіт.

Нар. худож. України П.О. Басанець (1926) – уродженець с.Бурімка Ічнян. р-ну. З нагоди його 75-річчя.

32. “ЩОБ підсобити ріднокраю ...” //Трудова слава. – 2001. – 27жовт.

Творчість сучасного черніг. поета, засл. працівника культури України І.С.Бурєнка.

33. У КОЖНОМУ творі – частина його серця: [До 120-річчя від дня народження укр. письменника С.В. Васильченка (1879-1932)] //Трудова слава. – 1999. – 1січ., 9січ.

Уродженець Ічні.

34. ІСТОРІЯ двох пам'ятників [С. Васильченкові] //Літ. Україна. – 1999. – 21січ.

35. Є ТАКИЙ народний умілець //Трудова слава. – 2002. – 9лют.

Різьбяр з Ічні В. Гаврись.

36. “КОЛИСЬ ... засвітяться слова мої й душа” //Трудова слава. – 2001. – 14квіт.

До 60-річчя відомого укр. поета Л.Н. Горлача (1941) – уродженця Ріпок.

37. ЛІТОПИСЕЦЬ рідного краю //Ніжин. вісн. – 1992. – 17жовт.; Десн. правда. – 1995. – 15черв.

І. Довгоброд – кінофотомайстер з Ніжина, лауреат Всесоюзних конкурсів народної творчості.

38. ВІН був учителем //Культура і життя. – 1997. – 6серп. – С.3.

Один із фундаторів аматорського кінематографу в Україні І. Довгоброд.

39. ВІН житиме в учнях //Вісті (Ніжин). – 1997. – 14 берез.

Пам'яті засл. працівника культури України І. Довгоброда.

40. РОСТУТЬ господарі на Землі //Десн. правда. – 1974. – 30листоп.

Рец. на повість уродженця Ічні А. Дрофаня “Біла криниця”.

41. АНАТОЛІЮ Дрофаню – 60 //Трудова слава. – 1979. – 17листоп.

42. АНАТОЛІЮ Дрофаню – 65 //Трудова слава. – 1984. – 10листоп.

43. ЗУСТРІЧІ, яких бажаю //Рад. Україна (Київ). – 1986. – 1січ.

44. НАШ внесок //Десн. правда. – 1986. – 13черв.

Статті присвячені творчим здобуткам кіностудії “Сівач”.

45. ЙОГО щире серце //Трудова слава. – 1988. – 19лип.

Пам'яті А.П. Дрофаня (1919-1988).

46. З БАТЬКОВОЇ криниці //Ніжин. вісн. – 1994. – 16листоп.; Літ. Україна. – 1999. – 25листоп.

Прозаїк А. Дрофань.

47. СПОМИН про старшого друга [А. Дрофаня] //Трудова слава. – 1999. – 13листоп., 20листоп.

З нагоди 80-річчя прозаїка.

48. ВЕЧІР споминів у Києві [присвячений А. Дрофаню] //Трудова слава. – 1999. – 25груд.

49. У НЬОГО нема вихідних //Десн. правда. – 1972. – 9листоп.

Службові будні С. Іващенко – підполковника Ічнян. райвідділу внутрішніх справ.

50. РОБИТИ людям добро //Гарт (Чернігів). – 2001. – 14верес.

Про ген. директора ВАТ “Ічнянський завод сухого молока та масла” В.Кияновського. Його ім'я занесено до “Золотої книги України – 2000”.

51. З ЩЕДРОЇ криниці //Десн. правда. – 1977. – 4груд.

Ічнянець Г. Коваль, його нова поет. зб. “Меридіани доли”.

52. СІВАЧ любові до рідної землі //Трудова слава. – 1980. – 25жовт.; Десн. правда. – 1980. – 10груд.

- Рец. на нову зб. поезій Г. Ковалю “Запах трави”.
53. ОКО художника, серце – поета: [До 70-річчя від дня народження Г. Ковалю] //Трудова слава. – 1991. – 19верес.
54. СЕРЦЕМ поета й оком художника: [Г. Ковалю - 75] //Літ. Україна. – 1996. – 26верес.
55. “Я ВІЧНО був і є на цій землі”: [Пам’яті Г. Ковалю] //Гарт. – 2001. – 21верес.
56. ТВОРИВ він серцем і душою: [До 80-річчя Г. Ковалю] //Трудова слава. – 2001. – 22верес.
57. ГЛИБОКЕ коріння //Десн. правда. – 1974. – 3лют.
- Династія механізаторів Латунів з с. Бережівки Ічнян. р-ну.
58. ВОЛОДАР поетичної метафори [поет М. Московка з Ічні] //Десн. правда. – 2001.– 15берез.
59. ЙОМУ спокій тільки сниться //Десн. правда. – 2001. – 10квіт.
- Нарис про Г. Набієва – директора Ічнян. ПТУ № 37.
60. ПІД срібні дзвони кобзи і ліри лунала українська пісня //Трудова слава. – 2001. – 16черв.
- Творчі концерти на Ічнянщині засл. арт. України, кобзаря-лірника В. Нечепи, уродженця Носівки.
61. ЛПРИЧНІ струни кобзаря Нечепи //Молодь України. – 2001. – 18жовт.
62. ЧУДЕСНИЙ світ казки //Десн. правда. – 1972. – 30квіт.
- Про М.Я. Піщенка, гончара з Ічні, вироби якого експонувались на Всесвітній виставці в Монреалі (Канада).
63. ТВОРЕЦЬ чарівних казок //Трудова слава. – 1988. – 15груд.
- М.Я. Піщенко (1913-1974) – гончар, скульптор іграшок. Жив в Ічні.
64. ТВОРЕЦЬ дивосвіту: [Есе до 85-річчя від дня народження М. Піщенка (1913-1974)] //Культура і життя (Київ). – 1997. – 12лют.
65. ЖИВ колись у Ічні митець [М.Я. Піщенко] //Трудова слава. – 2002. – 19січ.
66. ІЧНЯНСЬКИЙ спирт //Десн. правда. – 2002. – 4черв.
- Нарис про те, як новопризначений в 2000 році директор Ічнян. спиртового заводу В. Породько відродив підприємство і налагодив випуск продукції.
67. ЮВІЛЕЙНА медаль //Шляхом комунізму. – 1970. – 24жовт.
- Нарис про Н.І. Самоненко - ланкову з с. Боромики Черніг. р-ну.
68. ЗЕЛЕНІ світанки //Десн. правда. – 1971. – 18серп.
- Про свинарку М.Ф. Стешун (колгосп ім. Калініна, с. Новоселівка Черніг. р-ну).
69. ПАМ’ЯТНИЙ вечір у столиці //Трудова слава. – 1999. – 10лип.
- Присвячений укр. поетові І.І. Цинковському (1919-1987) – уродженцю с.Парафіївка Ічнян. р-ну.
70. “ВГОРУ!.. Щоб мигтіли зіроньки між рук!”: [Есе до 100-річчя поета-новатора В.Чумака (1901-1919), уродженця Ічні] //Десн. правда. – 2001. – 6січ.
71. ЩЕДРА палітра [скульптора з Ічні, чл. Нац. Спільки худож. України В.П.Швидченка (1911)] //Черніг. вісн. – 2000. – 18берез.
72. “ДУША моя у Всесвіт проросте” //Десн. правда. – 2002. – 23трав.
- Відомий укр. поет, перекладач, кінодраматург, радіожурналіст С.О. Шевченко (1947) – уродженець с. Грабів Ічнян. р-ну.
73. МИТЕЦЬ із Грабова [С. Шевченко] //Трудова слава. – 2002. – 25трав.
74. МАЙСТЕР чарівного різця //Десн. правда. - 1972. – 15січ.
- Творчий порт. худож.-різьбяр, заслуженого майстра народної творчості України А.Г. Штепи (с. Сваричівка Ічнян. р-ну).
75. ЧАРОДІЙ із Сваричівки: [До 95-річчя від дня народження А.Г. Штепи (1903)] //Десн. правда. – 1998. – 21листоп.; Укр. культура. – 1999. - №3-4. – С.14-15.

СТАТТІ ПРО ЖИТТЯ І ТВОРЧІСТЬ С.Г. МАРИНЧИКА

76. ПРО присвоєння С.Г. Маринчику почесного звання заслуженого працівника культури Української РСР: Указ Президії Верх. Ради УРСР. 5 лют. 1988 р. //Рад. освіта. – 1988. – 9лют.
77. ВІТАЄМО нових лауреатів Ніжинської районної літературної премії ім. Григорія Зорки //Ніжин. вісн. – 1993. – 20трав.
- Серед ін. С. Маринчик за оповідання “Партизанська пам’ять”.

78. СМІЛИК М. Земляцький сюрприз //Трудова слава. – 1995. – 27трав.
79. СПИВЕЦЬ ріднокраю //Просвіта. – 1996. – 14верес.
80. ВІТАЄМО лауреатів //Ніжин. вісн. – 1996. – 20верес.
С. Маринчик – лауреат Ніжин. район. літ. конкурсу ім. Г. Зорки.
81. НЕВМИРУЩЕ мистецтво народу //Черніг. відом. – 1996. – 20верес.
82. ГАЛИШКІНА М. Зустріч із Станіславом Маринчиком //Трудова слава. – 1996. – 16жовт.
83. ВРУЧЕННЯ премій ім. Михайла Коцюбинського //Просвіта. – 1996. – 28груд.
Серед лауреатів – С. Маринчик.
84. КУЦЕНКО П. З любові мудрої з радості чистої: [До 60-річчя письменника] //Десн. правда. – 1997. – 24лип.
85. ПОЧЕСНА відзнака //Десн. правда. – 1997. – 26лип.
Про нагородження С. Маринчика Почесною грамотою обл. Ради нар. депутатів.
86. Вітаємо! Почесна відзнака //Ніжин. вісн.- 1997.- 30лип.
Про нагородження С.Маринчика грамотою обл. Ради народних депутатів.
87. ГОРЛАЧ Л. Станіславу Маринчику – 60 //Літ. Україна. – 1997. – 21серп.
88. ГОЛЕЦЬ В. Сійся родися ... //Трудова слава. – 2000. – 23груд.
89. КИРИЧЕНКО Н. Русявий хлопчина закоханий в літературу //Трудова слава. – 2001. – 10листоп.
Спомини вчительки письменника.
90. ПОЧЕСНА відзнака //Літ. Україна. – 2001. – 13груд.
З нагоди 25-річчя Черніг. обл. орг. Нац. Спільки письменників України С.Маринчика нагороджено Почесною грамотою НСП України.
91. ЛАРІОНОВ П. Художник щедрий на любов і добро //Десн. правда. – 2002. – 5лют.
92. БУРМА О. У товаристві суміжних муз //Десн. правда. – 2002. – 20черв.
93. МИКОЛАЄНКО В. Натхненний музами кіно і слова: [До 65-річчя письменника] //Десн. правда. – 2002. – 25 лип.
В статті йдеться також і про нагородження письменника Почесною грамотою обласної ради з врученням пам'ятного знака.
94. ГОЛЕЦЬ В. У товаристві суміжних муз: [Творчий портр.] //Трудова слава. – 2002. – 27лип.
95. ВІТАННЯ від щирого серця //Трудова слава. – 2002. – 3серп.
Творчий вечір з нагоди 65-річчя письменника.

С.Г. МАРИНЧИК – РЕЖИСЕР НАРОДНОЇ КІНОСТУДІЇ

96. ІВАЩЕНКО Б. Автор «Чародія» //Комс. гарт. – 1974. – 14 листоп.
97. ШУДРЯ М. Фільми Станіслава Маринчика //Новини кіноекрану. – 1977. - №1. – С.12.
98. СВІТЛОЯР Г. Творчі доробки кінолюбителів //Комс. гарт. – 1977. – 29жовт.
99. ЗАКУСИЛО С. Звіт на екрані //Рад. Україна. – 1981. – 24берез.
Режисер кіностудії «Сівач» С. Маринчик звітував в Ічнян. район. будинку культури.
100. СКАЛІЙ Р. Покликані творити красу //Літ. Україна. – 1982. – 15квіт.
Творча зустріч С. Маринчика з укр. письменниками в Київ. респ. Будинку літераторів.
101. НІКІТЧЕНКО С. Самодіяльне мистецтво //Нар. творчість та етнографія. – 1983.- №1. – С.73.
102. ЗАБІЯКО Н. Кінолітописці з Ічні //Пам'ятники України. – 1984. - №3. – С.23-24.
- 102а.МАРИНЧИК С. Із джерела народного : Декада любительських фільмів /Розмова з кор. газети //Трудова слава.- 1984.- 9трав.
Здобутки народної самодіяльної кіностудії “Сівач”.
103. ФТОМОВА І. Сходинки пам'яті і добра //Десн. правда. – 1986. – 2квіт.
До 15-річчя від дня заснування в Ічні кіностудії “Сівач” та “Заспів”, про творчі здобутки С. Маринчика.
104. ФТОМОВА І. Ведуть кінолітопис //Культура і життя. – 1986. – 15черв.
105. НЕЧИПОРЕНКО Ю. Літопис рідної землі //Соц. культура. – 1986. - №10. – С.13-14.
Творчий портр. режисера кіностудії “Сівач” С. Маринчика.
106. СИДОРА Ф., Ігнатенко М. Кінолітописець рідного краю //Трудова слава. – 1987. – 15 серп.
107. МАРИНЧИК С. От кого нам берець природу /Интервью зап. Т. Гончарова //Клуб і художеств. самодеятельность (Москва). – 1988. – 22нояб. – С.20-21.

Про участь нар. кіностудії “Сівач” у міжресп. конкурсі аматорських фільмів у Львові “Екофільм” – 88”.

**ПІСНІ ТА РОМАНСИ НА ВІРШІ
С.Г. МАРИНЧИКА**

108. ВІДІГРАЙ моє серце. Композитор Іван Синиця.
109. ДУМАЮ гадаю. Композитор Любов Карпенко.
110. ЗАМРІЯВСЬ я ... Композитор Любов Карпенко.
111. МОЄ босоноге дитинство. Композитор Іван Синиця.
112. МОЄ серце в Ічні. Композитор Іван Синиця.
113. Молодик у небі /Муз. С. Целевої //Черніг. вісн. – 1999. – 17берез.
114. НЕ рвіть від коханих листів /Муз. Л. Карпенко //Черніг. вісн. – 1999. – 26трав.
115. НІЖИН моя мати. Композитор Іван Синиця.
116. ПЕРШЕ побачення. Композитор Любов Карпенко.
117. РІДНА земля. Композитор Микола Збарацький.

**ДОПОМІЖНІ ПОКАЖЧИКИ
ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК***

Адаменко М. 2
Басанець П.О. (31)
Буденний В. 2
Буренко І.С. (32)
Бурма О. 2, 92
Васильченко С.В. (33, 34)
Вереня Н. 1
Гаврись В. (35)
Галишкіна М. 82
Галіч В. 3
Голець В. 2, 88, 94
Гончарова Т. 107
Горлач Л. 2, (36), 87
Довгоброд І. (37-39)
Дрофань А.П. (40-42, 45-48)
Забіяко Н. 102
Закусило С. 99
Збарацький М. 117
Зорка Г. (77, 80)
Зубко Л. 2
Іващенко Б. 96
Іващенко С. (49)
Ігнатенко М. 106
Каганов Ю. 1
Карпенко Л. 109, 110, 114, 116
Кириченко Н. 89
Кияновський В. (50)
Коваль Г. (51-56)
Коцюбинський М. (83)
Куценко П. 84
Ларіонов П. 91
Латуни (57)
Маринчик С. 107
Миколаєнко В. 93
Московка М. (58)
Набієв Г.(59)
Нечепа В. (60-61)
Нечипоренко Ю. 105
Нікітченко С. 101
Палагута Т. 2
Піщенко М.Я. (62-65)
Породько В. (66)
Самоненко Н.І. (67)
Сапон В. 3
Світлояр Г. 98
Сидора Ф. 106
Сидоренко В. 2
Синиця І. 108, 111, 112, 115
Скалій Р. 100
Смілик М. 78
Стешун М.Ф. (68)
Фтомова І. 103, 104
Целева С. 113
Цинковський І.І. (69)
Чумак В. (70)

Швидченко В.П. (71)
Шевченко С.О. (72-73)
Штепа А.Г. (74-75)
Шудря М. 97
Ющенко О. 1

*Номери, що відносяться до прізвищ осіб, яким присвячені статті подано у круглих дужках.

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК

с. Бережівка Ічнян. р-ну 57
с. Боромики Черніг. р-ну 67
с. Бурімка Ічнян. р-ну 31
с. Грабів Ічнян. р-ну 72, 73
Ічня 20, 30, 33-35, 40, 49, 50, 58, 59, 62, 63, 65, 66, 70, 71, 102, 103
Ічнянський р-н 26, 29
Ічнянщина 22, 23, 24, 27, 28
Львів 107
Монреаль (Канада) 62
Ніжин 37, 78
Ніжинський р-н 26
Ніжинщина 25
с. Новоселівка Черніг. р-ну 68
Носівка 60
с. Парафіївка Ічнян. р-ну 69
Ріпки 36
с. Сваричівка Ічнян. р-ну 74
с. Туркенівка Ічнян. р-ну 29
с. Южне Ічнян. р-ну 29